

РЕШЕНИЕ

№ 287

гр. София , 18.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на четиринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Пламен Дацов
Членове:	Димитър Фикийн Светла Букова

при участието на секретаря Ива Андр. Иванова
в присъствието на прокурора Ана Христоскова Малиганова (АП-София)
като разгледа докладваното от Пламен Дацов Наказателно дело за
възобновяване № 20211000600630 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК и е образувано по искане на осъдения Р. С. М., чрез процесуалния му представител адв.И., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№1969/2018 г. на Районен съд – Кюстендил. Твърди се, че са налице съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.

Правното основание е чл.424, ал.3 вр. ал.1 от НПК и чл.422, ал.1 т.5 вр. чл.348, ал.1, т.т.1 и 2 НПК.

В хода на съдебните прения пред САС защитникът поддържа искането, а Р.М. не се явява.

Представителят на САП предлага искането да бъде оставено без уважение, тъй като не са налице основанията предвидени в закона за възобновяване на въпросното дело.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо, тъй като е направено от процесуално легитимирана страна, в установения от закона срок и има за предмет акт по чл. 419, ал. 1 от НПК.

Разгледано по същество е неоснователно, като мотивите на настоящия състав за това са следните:

С Присъда №31/16.05.2019 год. XII състав на Районен съд - Кюстендил по НОХД№1969/2018 год. е признал подсъдимия Р. С. М. за виновен в извършено престъпление по чл.343б, ал.1 НК и на основание чл.54 НК го е осъдил на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“ като на основание чл.66, ал.1 НК е отложил изпълнението на наказанието за срок от 3 години като му е наложил и „глоба“ в размер на 500 лева включително и „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 24 месеца. Присъдата е изменена с Решение №260029/04.03.2021 г. по описа на Окръжен съд – Кюстендил по ВНОХД№532/2019 година в частта относно наказанието като същото е намалено по отношение на лишаването от правоуправление от 24 месеца на 1 година и 6 месеца..

По депозираните възражения и искания на осъдения и неговия защитник:

По отношение на възражението за това, че е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК. Твърди се, че в досъдебното производство не е връчен на жалбоподателя талон за медицинско изследване по предвидения в наредбата ред, което го е лишило от правото да откаже да даде кръв за изследване, а от друга страна се опорочавало последвалото изследване, тъй като кръвта се е озовала в ръцете на лаборанти без правно основание.

От една страна следва да се отбележи, че на този довод Окръжен съд – Кюстендил е дал отговор, с който САС се солидаризира. Видно от материалите по делото е, че не е нарушена Наредба №1/19.07.2017 година, тъй като е налице хипотезата на чл.4, ал.2 от същата, тъй като М. е бил транспортиран в медицинско заведение за оказване на помощ. Правилно е констатирано от окръжния съд, че от полицейските служители и длъжностните лица в ЦСМП не са допуснати нарушения, които да водят до съмнения в обективността им. Факт е, че при двете експертизи са получени различни стойности на алкохолна концентрация, но това е нормално в рамките на различните изследвания и методи на работа, а и по никакъв начин не може да се приеме, че са нарушени правата на М., тъй като разликата е пренебрежимо малка, а от друга страна в обвинителния акт е посочена по-ниската от двете стойности още повече, че не е за пренебрегване и обстоятелството, че и двата показателя са в рамките на инкриминираната норма над 1,2 на хиляда.

По отношение на другото възражение свързано с разминаване между посоченото в постановлението за привличане като концентрация от 3,03 промила и това в обвинителния акт от 2,93 на хиляда промила няма как да се приеме като съществено процесуално нарушение. В рамките на правомощията на органите на досъдебното производство и в

частност на прокурора е да конкретизира определени детайли от привличането до внасянето на обвинителен акт. В случая са спазени стандартите и нормите на НПК. Първоначалното обвинение с постановлението за привличането е било работно такова, но в последствие след конкретизирането на промилите при извършената експертиза е посочена и точната стойност, която се приема от прокурора. Това, че няма второ привличане за тази стойност не опорочава досъдебното производство и не нарушава правата на жалбоподателя, тъй като същото не е съществено изменение на обстоятелствата свързани с квалификация, лица или фактология, а единствено уточнява размера на промилите, които са в рамките над 1,2 на хиляда. В допълнение на досъдебното производство е било предявено на защитника на жалбоподателя, последният не е пожелал, а заключителното постановление е изпратено на прокуратурата именно с промилите посочени и в обвинителния акт. В хода на съдебното производство нито защитникът, нито М. са направили подобно възражение.

По отношение на последното възражение за нарушение на материалния закон касаещи основно сформирание на вътрешното убеждение на състава на съда, логически способности за оборване на презумпцията за невиновност, превратно тълкуване на доказателствения материал, недопускане на доказателства за оневиняване. Тоест, макар и твърде неясно, настоящият състав допуска, че жалбоподателя е имал предвид липса на мотиви, тъй като всичко описано в посоченото възражение водят до този довод, а не толкова до нарушение на материалния закон докато недопускане на доказателства за оневиняване е в рамките на същественото процесуално нарушение. В случая по последния довод не може да се приеме от този съд за основателен, тъй като видно от воденото производство пред двете инстанции не се наблюдава необосновано нарушаване на това основно право на страните за събиране на доказателства от страна на съда и за това въпросното възражение се явява голословно.

По отношение на другите доводи и липсата на мотиви:

Този състав е на мнение, че не може да се приеме, че има липса на мотиви, тъй като видно от акта на районния съд, а и на окръжния това не е налице. Следва да се има предвид, че изискването за мотивиране на съдебните актове е конституционно установено в чл.121, ал. 4 от Конституцията на Република България. Мотивирането на вътрешното съдийско убеждение е важна гаранция за правото на справедлив процес по чл.6 ЕКПЧ в този смисъл са Решенията *S. v. Ukraine*, 65518/01, 6 септември 2005 г., *B. v. Romania*, 19997/02, 15 февруари 2007 г. За да бъде качествен, съдебният акт трябва да се възприема от страните, а и от обществото, като ефективно приложим резултат от точна оценка на фактите и правилно прилагане на законовите правила в справедлив процес.

От друга страна, факт е, че недостатъчните, непълните и неясни мотиви на първоинстанционния съд пречат на второинстанционния да изпълни своята контролна функция - в този смисъл е и ППВС №1-53. В мотивите на присъдата съдът трябва да изложи кои обстоятелства приема за установени, въз основа на кои доказателствени материали и

какви са правните съображения за взетото решение. Или казано по друг начин, мотивите трябва да дадат представа за констатациите на съда относно релевантните към предмета на доказване факти и тяхната правна квалификация - Р. 808-1933-III. Именно поради тази причина присъдата трябва да бъде мотивирана по начин да може да се вижда, че наистина са били надлежно обсъдени всички доказателства по делото и да може да се провери правилността на направените въз основа на тях фактически и правни изводи - Р.92-1938-II, Р. 1135-1933-II.

В чл.305, ал.3 НПК по общ начин е установено какво трябва да бъде съдържанието на мотивите на присъдата. Именно поради това там трябва да се разгледат поотделно всички въпроси по чл.301 НПК, с разликата, че трябва да се обосноват взетите решения, като се изложат съображения и се даде отговор по становищата на страните по фактите (включително и относно допустимостта и достоверността на доказателствата) и правото.

В процесния случай в съдебните актове горечитираните критерии и стандарти са спазени, а и още повече, че и самото обвинение не се характеризира с фактическа и правна сложност. Всичко онова, което е било налице в доказателствената маса е взето предвид от решаващия съд.

Районният и окръжният съд е отговорил на доводите на защитата и е обсъдил всички писмени и гласни доказателства и доказателствени средства. Доказателствената маса е коментирана съобразявайки наличните източници както поотделно, така и в тяхната съвкупност. Мотивирано е защо се кредитират едни доказателства, а други се отхвърлят и вследствие на цялостната преценка и анализ е достигнато до правилни и законосъобразни изводи довели до постановяване на крайния съдебен акт. В тази връзка няма как настоящият съд да се съгласи с посоченото, че са налице липса на мотиви и че са налице нарушения в сформирането на вътрешното убеждения и логическите способности за оборване на презумпцията за невиновност.

Настоящата състав следва да обърне внимание на искателя и неговия процесуален представител, че в това производство анализът на доказателствата и разглеждане на делото по същество не влиза в правомощията на съда. Въпреки това за пълнота следва да се посочи, че и възражението на искателя, че била нарушена процедурата свързана с изземване, съхранение и пренасяне на кръвните проби по Наредба №1/2017 година, не може да се приеме, както вече бе отбелязано в настоящото решение, а и същността на това производство е съвсем различна.

Крайният извод е, че не са налице предпоставките за възобновяване както и това, че не се констатира нарушения на чл.13 и чл.14 НПК.

Мотивиран от така изложеното VIII състав на САС, НО на основание чл.424,

ал.1 НПК,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Р. С. М., чрез процесуалния му представител адв.И., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№1969/2018 година на Районен съд – Кюстендил.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____